

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.III.21.116/2020/7. szám

A tanács tagjai: Salamonné dr. Piltz Judit a tanács elnöke

Dr. Farkas Antónia előadó bíró

Dr. Zumbók Péter bíró

A felperes: Felperes1

(Cím2)

A felperes képviselője:

Dr. Joó Anikó pártfogó ügyvéd

(Cím6)

Az alperes: Alperes1

(Cím1)

Az alperes képviselője:

Sulyok és Ádám Ügyvédi Iroda

(Cím5,

ügyintéző: dr. Ádám Attila ügyvéd)

Az alperesi beavatkozó:

Alperesi beavatkozó1

(Cím3)

Az alperesi beavatkozó képviselője:

Dr. Jakab Tamás ügyvéd

(Cím4)

A per tárgya: kártérítés megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Szegedi Törvényszék 2.Pf.20.627/2020/3.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Szegedi Járásbíróság 22.P.23.966/2017/81.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 25.400 (huszonötezer-négyszáz), a beavatkozónak 20.000 (húszezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A teljes egészében pervesztes felperest képviselő pártfogó ügyvéd díjának viselése a felperes terhére esik.

A le nem rótt 300.000 (háromszázezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket a Magyar Állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperest 2015. január 13-án otthonában baleset érte, amelynek következtében az orrsont darabos törését, a homloküreg darabos, elmozdulásos, koponyaüreget megnyitó nyílt törését, a háti V-ös csigolya felső fedőlemez mérsékelt benyomódását, a jobb felkarcsont távoli harmad kézháti irányú elmozdulásos törését, a könyökízületi vég elmozdulásos, hosszanti, ízületbe hatoló törését és a bal orsócsont távoli harmad kézháti irányú elmozdulásos darabos törését szenvedte el.

[2] Az alperes egészségügyi intézményben a felperesnél 2015. január 16-án bal könyök és jobb csukló műtétet végeztek, amelynek szövődményeként jobb oldali orsócsonti idegbénulása, valamint alsó végtagi mélyvénás trombózis alakult ki.

[3] A felperesnél a balesetet követően mindkét felső végtagján mozgáskorlátozottság áll fenn, amely a súlyos baleseti sérülésre vezethető vissza.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[4] A felperes keresetében 3.000.000 forint sérelemdíj megfizetésére kérte az alperes kötelezését arra hivatkozással, hogy a balesete kapcsán elvégzett műtéti beavatkozások és az alkalmazott kezelések során az alperes nem a szakma szabályai szerint járt el.

[5] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte vitatva annak jogalapját és összecszerűségét.

[6] Az alperes pernyertessége érdekében beavatkozó biztosító ellenkérelmében szintén a kereset elutasítását kérte.

Az első- és másodfokú ítélet

[7] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította.

[8] Indokolásában az aggálytalannak tartott orvosszakértői vélemény alapján kifejtette, hogy az alperes megfelelő indikáció alapján, a felperes szóbeli tájékoztatását követően, szakszerűen, korszerűen, az elvárható gondosság tanúsításával, a foglalkozási szabályok betartásával végezte el a felperes kezelését. Érvelése szerint a jelenlegi állapotának kialakulásához a gondos kezelés ellenére bekövetkezett szövődmények (elhúzódó törésgyógyulás, mélyvénás trombózis, ideghüvely-sorvadás), a felperes balesetet megelőző teljesen munkaképtelen állapota (100%-os rokkantság), valamint a korábban is meglévő alapbetegségei vezettek. Megjegyezte, hogy a rehabilitációt jelentősen rontotta a felperes együttműködésének a hiánya.

[9] Az elsőfokú bíróság a felperes új szakértő kirendelésére vonatkozó bizonyítási indítványát mint sürgős elutasította figyelemmel arra, hogy álláspontja szerint az igazságügyi orvosszakértői vélemény mentes volt a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) 182. § (3) bekezdésében írt ellentmondásoktól, az

önmagával és a peres iratanyag tartalmával ellentétben nem állt. Utalt arra is, hogy a szakértő a bíróság által feltett, az ügy megítélése szempontjából lényeges kérdésekre adekvát választ adott, ezért a szakértői vélemény további pontosítása indokolatlan volt.

[10] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[11] Egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy a felperesnek kellett volna bizonyítania a régi Pp. 164. § (1) bekezdése alapján azt, hogy a kára az alperes jogellenes magatartásával okozati összefüggésben keletkezett, míg az alperes ennek bizonyítottsága esetén az ellátásban résztvevőktől elvárható gondosság, illetőleg szakmai, etikai szabályok és irányelvek betartásának bizonyításával menthette volna ki magát a felelősség alól.

[12] Osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját a kirendelt szakértő véleményének aggálymentességével kapcsolatosan. Rámutatott arra, hogy a szakértői vélemény mentes a régi Pp. 182. § (3) bekezdése szerinti ellenmondásoktól, az önmagával, a bizonyított tényekkel ellentmondásban nem áll, nem minősül homályosnak, hiányosnak, helyességéhez nyomatékos kétség nem fér.

[13] Kiemelte, hogy a szakvélemény a felperes által kifogásolt kezelési és ellátási tevékenységet rögzítő orvosi iratok teljes körű áttekintése, részletes kiértékelése alapján készült. Érvelése szerint a szakvélemény alapján egyértelműen megállapítható, hogy az alperes a felperes által kifogásolt beavatkozásokat, kezeléseket szakszerűen, a foglalkozási szabályok betartásával, az elvárható gondosság tanúsításával végezte.

[14] Utalt arra is, hogy a szakértő a perben tett nyilatkozata szerint határozottan cáfolta elfogultságát, emellett a szakértői vélemény kialakításához traumatológus szakkonzultánst vont be, aki megerősítette a felperes ellátásának alperes részéről történő szakszerűségét, korrektségét.

[15] Fentiek alapján az elsőfokú bíróság bizonyítékkértékelési tevékenységét és az új szakértő kirendelésének mellőzését helyesnek tartotta.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[16] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak – az elsőfokú ítéletre is kiterjedő – hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára történő utasítását kérte.

[17] Megsértett jogszabályhelyként a régi Pp. 178. §-át, 182. § (2)-(3) bekezdéseit, valamint 252. § (2) bekezdését jelölte meg.

[18] Hivatkozott a szakértő elfogultságára, álláspontja szerint a szakértő kizárásának lett volna helye. Állította, hogy a szakértő – megidézése ellenére – nem jelent meg az elsőfokú bíróság által tartott tárgyaláson, ezért a szakvéleménnyel kapcsolatos észrevételeit nem tudta jelezni és nem kaphatott választ a kérdéseire, az általa észlelt ellentmondások feloldása céljából. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság indítványa ellenére új szakértőt a perben nem rendelt ki.

[19] Állítása szerint az elsőfokú bíróság eljárása jogszabálysértő volt, amelyre tekintettel a másodfokú bíróságnak – az ítélet hatályon kívül helyezése mellett – új eljárásra kellett volna utasítania az elsőfokú bíróságot.

[20] Az ellátással kapcsolatban állította, hogy az alperes nem a szakma szabályai szerint járt el, ő a műtéthez nem járult hozzá, a csigolyatörésről nem tájékoztatták, a gerinctörését nem kezelték megfelelően.

[21] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

[22] Az alperes pernyertessége érdekében beavatkozó biztosító felülvizsgálati ellenkérelmében szintén a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

[23] A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

[24] A Kúria a jogerős ítéletet a régi Pp. 270. § (2) és a 275. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között, a 272. § (2) bekezdése szerint megjelölt jogszabálysértések és azok előadott jogi indokai tekintetében vizsgálta felül.

[25] A felperes felülvizsgálati kérelmében kizárólag eljárásjogi jogszabálysértésekre hivatkozott.

[26] A régi Pp. 270. § (2) bekezdésének és a 275. § (3), illetve (4) bekezdéseinek együttes értelmezéséből következően az eredményes felülvizsgálat alapja lehet valamely anyagi jogi vagy eljárási szabálysértés, utóbbi azonban csak akkor, ha annak az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatása van.

[27] Rögzíti a Kúria: annak megítélése, hogy az alperes a felperes ellátása során a szakma szabályai és az irányadó protokoll betartásával járt-e el, szakkérdés, ezért az elsőfokú bíróság – helyesen – orvosszakértői véleményt szerzett be.

[28] A felperes hivatkozásával ellentétben nem állapítható meg a szakértő elfoglaltsága. A Kúria egyetértett a másodfokú bírósággal, hogy figyelembe kellett venni a perben kirendelt igazságügyi szakértő határozott kijelentését, amely szerint az ügyben nem elfogult, az alperes intézet orvosaival nem tartja a kapcsolatot, és már 18 éve a kecskeméti szakértői intézetben dolgozik igazságügyi orvosszakértőként a Központ alkalmazásában, működési engedélye pedig az egész ország területére kiterjed. Erre tekintettel alaptalanul állította a felperes, hogy az igazságügyi szakértő – aki a szakvéleménye kialakításához traumatológus szakkonzultánst is bevont – elfogult lett volna. Utal arra is a Kúria, hogy a szakértő elfoglaltságát az nem alapozza meg, ha a felperes nem ért egyet a szakértő szakkérdésben kifejtett álláspontjával. Rámutat a Kúria, hogy a bevont traumatológus szakkonzultáns – az orvosi dokumentáció részletes áttekintése alapján – egyetértett a kirendelt igazságügyi szakértővel abban, hogy a felperes károsodásainak kialakulásáért az alperest felelősség nem terheli, az ellátása a szakma szabályai szerint, korrekten történt, így a szakvélemény megállapításainak objektivitásával kapcsolatban sem merülhet fel kétely. Mindezek alapján a régi Pp. 178. §-ának a megsértése nem állapítható meg.

[29] A szakértői bizonyításra vonatkozó rendelkezések megsértésére alapított felülvizsgálati támadás sem volt megalapozott, a jogerős döntés nem sérti a régi Pp. 182. § (2) és (3) bekezdését sem. Kiemeli a Kúria, hogy az ügyben eljáró bíróságok a szakvéleményeket helyesen értékelték, a felperes új szakértő kirendelése iránti bizonyítási indítványa a szakvélemény ki nem küszöbölhető aggályossága esetén lett volna teljesíthető. Ezzel kapcsolatban utal arra a Kúria, hogy a régi Pp. 3. § (4) bekezdésének második mondata szerint a bíróság mellőzi a bizonyítás elrendelését, vagy a már elrendelt bizonyítás lefolytatását (kiegészítését, megismétlését), ha az a jogvita elbírálása szempontjából

szükségtelen. Éppen ezért a kért bizonyítás mellőzése önmagában nem valósít meg eljárási jogszabálysértést; ez akkor valósul meg, ha a bíróság az ügy eldöntése szempontjából releváns bizonyítást nem folytat le és ezáltal ítélete megalapozatlan (BH 1996.478.II.).

[30] A teljes dokumentáció ismeretében készített és kiegészített szakvélemény a felperes hivatkozásával ellentétben nem volt homályos, hiányos, önmagával vagy más bizonyított tényekkel ellentétes, és az is megállapítható, hogy azt a szakértő és a szakkonzultáns szakmailag megfelelően indokolták. Ahogy a fentiekben már kifejtette a Kúria: a felperes egyetértésének a hiánya nem alapozza meg a szakvélemény aggályosságát. Helyesen foglaltak állást az eljáró bíróságok, amikor a kirendelt igazságügyi orvosszakértő véleményét aggálymentesként ítélezésük alapjául elfogadták, az ugyanis mindvégig következetes volt, valamennyi peradattal és ténnyel összhangban állt, ennek folytán a régi Pp. 182. § (3) bekezdése szerint új szakértő kirendelésének indokoltsága – a felperes állításával ellentétben – nem merült fel.

[31] Mindezek alapján az eljáró bíróságok helyesen foglaltak állást úgy, hogy a perbeli esetben nincs olyan szakmai szabály, amelynek megsértése a felperes károsodásaival okozati összefüggésben állna, azok a műtéti beavatkozások kockázati körébe tartozó szövődmények és a felperes korábbi alapbetegségeire, valamint a súlyos baleset következményeire vezethetőek vissza.

[32] Fentiekre tekintettel, a felperes által állított eljárási jogszabálysértés hiányában nem sérült a régi Pp. 252. § (2) bekezdése sem, relatív hatályon kívül helyezési ok fennállását nem lehetett megállapítani, ezért a Kúria a Pp. 275. § (3) bekezdésére figyelemmel a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta, mert az megfelelt a felülvizsgálat tárgyává tett eljárásjogi jogszabályoknak.

Záró rész

[33] A felülvizsgálati kérelem eredménytelensége folytán a Kúria a felperest régi Pp. 270. § (1) bekezdésének utaló rendelkezése folytán alkalmazandó 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes és a beavatkozó részére a jogi képviselőjükkel felmerült felülvizsgálati eljárási költség megtérítésére, amelynek összegét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) és (5) bekezdés alapján, a kifejtett ügyvédi tevékenységgel arányban állóan, a (6) bekezdés alkalmazásával állapította meg, a beavatkozóét a 4/A. § alapján áfával növelten.

[34] A felperest képviselő pártfogó ügyvéd díjának megállapításáról és kiutalásáról a 2003. évi LXXX. törvény 62. §-a szerint a jogi segítségnyújtó szolgálat határoz az elsőfokú bíróság értesítését követően. Annak viseléséről a Kúria a régi Pp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó régi Pp. 87. § (2) bekezdése alapján – a régi Pp. 78. § (1) bekezdésében foglaltak figyelembevételével – rendelkezett.

[35] A felperes költségmentessége folytán le nem rótt, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése szerint számított felülvizsgálati eljárási illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a alapján az állam viseli.

[36] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a régi Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[37] Az ítélet elleni felülvizsgálatot a régi Pp. 271. § (1) bekezdésének e) pontja zárja ki.
Budapest, 2021. június 16.

Salamonné dr. Piltz Judit s.k. a tanács elnöke, Dr. Farkas Antónia s.k. előadó bíró, Dr. Zumbók Péter s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

bíróági ügyintéző
HM